

Тамъ колкото пжти обератъ човѣка, паритѣ му пакъ ще се върнатъ назадъ. Затова, именно, българитѣ казватъ: „Дето е текла вода веднѣжъ, тя пакъ ще потече“. „Дето е имало веднѣжъ пари, тамъ пакъ ще има“. Значи, всѣко загубено, или откраднато нѣщо въ Божествения свѣтъ, отива на своето мѣсто. Законътъ е такъвъ. Въ Божествения свѣтъ нѣма престѣпления. Желания за престѣпления може да има, но възможности за тѣхното реализиране не съществуватъ. Хората отъ второ и трето измѣрение иматъ навикъ да крадатъ, но щомъ влѣзатъ въ четвъртото измѣрение, тѣ намиратъ вече, че всѣкакво престѣпление е безполезно. Какъвъ смисълъ има за тѣхъ да откраднатъ нѣщо, когато на часа още тази вещь ще се върне на мѣстото си?

Сжщиятъ законъ се прилага и за идеитѣ. Седите тихъ, спокоенъ и дойде въ ума ви една свѣтла, възвишена идея. Вие се зарадвате, искате да я запомните, но веднага следъ това констатираете, че тази идея е изчезнала, поменъ не е останало отъ нея. Коя е причината за това? — Тази идея не е ваша. Тя е била чужда идея, която случайно е минала покрай васъ, и скоро следъ това се връща при своя господарь. Следователно, всички идеи, всички желания, всички чувства, които вие лесно забравяте, сж чужди, крадени идеи и желания. Понѣкога и любовта на хората се изгубва. Защо? — Крадена любовъ е тя. Всички нѣща, които лесно се изгубватъ, сж все крадени.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ТРИНОВО